

ה"ת 6364/03/18 - שאול אלוביץ, איריס אלוביץ נגד משטרת ישראל/יאל"כ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 6364-03-18 אלוביץ ואח' נ' משטרת ישראל/יאל"כ

לפני כבוד השופט עלאא מסארווה
המבקשים:
1. שאול אלוביץ
2. איריס אלוביץ

נגד

המשיבים:
משטרת ישראל/יאל"כ

החלטה

במחלוקת שנפלה בין הצדדים, דעתי כדעת המבקשים. בנסיבות תיק זה, לא מצאתי כל מניעה להעביר למבקש עותק מהבקשה (הסטנדרטית על גבי טופס) ומההחלטה של בית המשפט (שאף היא על גבי טופס ערוך) לצד נימוקי ההחלטה עצמם. כמו כן, לא מצאתי כל מניעה להעברת הנספחים לבקשות וכי בנספחים אלה אין מלבד פירוט של מושאי הצווים.

לשיטתי, הכלל הוא בדבר פומביות ושקיפות ורק החריג הוא בהטלת חיסיון והסתרה מטעמי סודיות. אם הסודיות איננה הכרחית בנסיבות המקרה לא נמצא כל טעם בהסתרה.

אכן המדובר בשלב דיוני הקודם לכתב האישום, ולכן, בהביט של חומר החקירה בתיק, אין לחשוד זכות עיון בו (שכן לפי סעיף 74 לחסד"פ זכות העיון קמה עם הגשת כתב האישום ולא לפניו). אלא שלשיטתי החומר המבוקש, אף שהוא חומר חקירה, הוא מהווה מסמך משפטי המכוון כלפי החשוד ולחשוד זכות לקבלו לידי, אחרת תיפגע זכותו להתגונן מפניו. למה הדבר דומה? בקשה להארכת מעצרו של אדם, המוגשת בשלב המעצר לפני כתב אישום, היא חלק מחומר החקירה בתיק אך לא ימצא בר דעת שיטען כי המדובר בחומר חסוי. כך, גם לגבי דו"ח חיפוש והחלטת בית המשפט ליתן צו חיפוש. כל אלה הם חומרי חקירה, שניתן להעבירם לחשוד עוד בטרם הגשת כתב האישום בעניינו.

בהחלטתי מיום 28.2.18, ולאחר שנתתי צו הקפאה זמני לרכוש, אפשרתי להגנה להגיש, בתוך 7 ימים, בקשה לבטלו. כיצד תוכל ההגנה לבקש לבטל צו אם איננו מצוי בידה?

אמנם ייתכנו מקרים בהם חומר ששימש את בית המשפט במסגרת בקשה להוצאת צו במעמד צד אחד לתפיסה והקפאת נכסים יהיה חסוי מפני הנפגע-החשוד (כגון: כאשר הוא כולל דו"ח סודי, או כאשר בבקשה ובהחלטה מידע חסוי שטרם הוטח בחשוד וכיוצ"ב). ואולם, לשיטתי, ברירת המחדל הינה שצו שהוצא נגד אדם יופקד בידיו על מנת לאפשר לו

לממש זכותו להעמיד את הצו (שניתן במעמד צו אחד) תחת שבט הביקורת השיפוטית.

קביעה אחרת, איננה עולה בקנה אחד עם ערכיה של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית השומרת על זכויות הפרט מפני הרשות. זכויות אלה כוללים זכותו לחירות, כבוד ולקניין. זכויותיו החוקתיות של הפרט, כללי הצדק הטבעי והעיקרון בדבר הליך הוגן - כל אלה מחייבים, למעט בנסיבות חריגות, להעביר את לידי ההגנה עותק מהבקשה ומהחלטה (לרבות הנפסחים) בעניין תפיסה והקפאת נכסי המבקשים.

לציין כי הסודיות המאפיינת את הליך החקירה לפני הגשת כתב האישום איננה עקרון בפני עצמו, אלא אך הסדר דיוני שנועד לצמצם את הפגיעה בחקירה. מקום שהסודיות איננה נדרשת, בית המשפט יחייב את הטוען המשטרתי להשיב לשאלות, ומקום שהסודיות איננה נדרשת, בית המשפט יפרט בהחלטתו נימוקיו המלאים לצו המעצר או לשחרור. מכאן שאין לגזור מההסדר הדיוני בעניין החיסיון והסודיות בשלב מעצר הימים קיומה של מניעה להעברת חומרים גלויים, רק משום העיתוי ומשום כותרתו של השלב הדיוני.

המשיבה הפנתה בתגובתה לשתי החלטות של כבוד בית משפט השלום בראשון לציון. עיינתי בהחלטות, ולא מצאתי שנקבע בהם איסור גורף על העברת החומר, אלא איסור תלוי נסיבות. מכל מקום וכמפורט לעיל, דעתי מעט שונה והיא שיש להתיר העברת חומר מסוג זה לידי ההגנה, אלא אם קיים חשש לפגיעה בחקירה ובצרכיה.

אשר על כן, ובהעדר כל חשש לשיבוש מהלכי חקירה מעצם חשיפת הבקשה והצו והנספחים, החומר המבוקש יועבר לידי ההגנה.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשע"ח, 11 מרץ 2018, בהעדר
הצדדים.